

طراحی کنترلر فازی برای حفظ تعادل بدن انسان در وضعیت ایستاده

مریم هویت طلب (مریی)

حامد مقتدری (دانشجوی کارشناسی ارشد)

دانشکده مهندسی مکانیک

دانشگاه صنعتی شریف

چکیده

برای تحلیل رفتار بدن انسان جهت حفظ تعادل ناگزیر از مدل کردن دینامیکی و کنترلی بدن انسان می‌باشیم. در این پژوهش با استفاده از روشهای موجود در طراحی کنترلرهای فازی بدون درگیر شدن در حل معادلات و پیچیدگی‌های مدل دینامیکی، کنترلی فازی بر اساس مدل پاندول معکوس طراحی نموده‌ایم که با توجه به متغیرهای حالت در مفاصل که از طریق حساسه‌ها در مدل‌های حقیقی اندازه‌گیری شده‌اند، گشتاورهای لازم در مفاصل را برای پایداری و حفظ تعادل بدست می‌دهد. در نهایت پاسخ بدن انسان تحت اغتشاش اعمال شده را با پاسخ کنترلر مقایسه نموده‌ایم که تطابق و سازگاری نسبی را نشان می‌دهد، نتایج حاکی از آن است که استراتژی کنترل در بدن انسان توسط مفاصل بطور مستقل صورت نمی‌پذیرد و با ترتیب خاصی انجام می‌شود. در حالیکه پاسخ کنترلر در مفاصل ران و زانو نسبت به عملکرد بدن تأخیر فاز را نشان می‌دهد، در مفصل مچ پا با تقدم زمانی نسبت به بدن اقدام می‌نماید. برای بدست آوردن نتایج دقیقتر باید از کنترلرهای پیچیده‌تر استفاده نمود و نیز استراتژی کنترل توسط سیستم عصبی را در نظر گرفت.

کلمات کلیدی: تعادل بدن انسان، کنترلر فازی، پاندول معکوس

مقدمه

در بدن انسان حفظ تعادل و پایداری بوسیله یک سیستم پیچیده عصبی-عضلانی صورت می‌پذیرد. برای تحلیل و توصیف چنین سیستم پیچیده‌ای با تمام جوانب و جزئیات، مدل کامل و همه جانبه‌ای وجود ندارد و چنانکه واضح است بدون مدل هم امکان مطالعه و تحلیل کمی چنین ساختار پیچیده‌ای غیر ممکن است.

در بدن انسان اطلاعات از انواع حساسه‌های مختلف در نقاط گوناگون بدن جمع‌آوری می‌شوند و در پی پردازش مغز و ارسال سیگنال‌های مناسب، بدن به وسیله یک ساختار عضله-استخوانی (musculoskeletal) که مشتمل بر ۷۵۰ عضله و ۲۰۰ درجه آزادی است کنترل می‌شود [1]. از اوایل دهه هفتاد نیاز به مطالعه دقیق‌تر دینامیک بدن انسان موجب شکل گرفتن اولین مدل دینامیکی برای بدن انسان شد در این مدل که توسط Nashner (1971) ارائه شد بدن انسان بصورت یک عضو صلب که تنها حول یک مفصل در انتهای آن به عنوان میچ پا می‌توانست دوران کند توصیف شد [2]. به دنبال آن Camana (1977) به یک ساختار دو عضوی که دارای آزادی دورانی در مفصل کمر هم بود پیشنهاد کرد [3].

برای دستیابی به نتایج دقیق‌تر و نزدیک‌تر به بدن واقعی Yang (1990) یک زنجیره باز سینماتیکی با سه عضو که علاوه بر درجات آزادی قبلی مفصلی هم برای مدل کردن زانو اضافه شده بود را مبنای کار خود برای محاسبات بعدی قرار داد [4].

در مقاله Barin (1989) برای مقایسه و ارزیابی مدل‌ها و سازگاری آن با رفتار واقعی بدن انسان یک سیستم روش‌مند ارائه شد که از نتایج آن نشان‌دادن سازگاری مدل چهار عضوی که در حقیقت یک زنجیره سینماتیکی با چهار مفصل متناظر با مفاصل میچ پا، زانو، کمر و گردن است، با نتایج ثبت شده از رفتار دینامیکی بدن انسان بود.

در زمینه مدل‌کردن ساختار کنترل کننده بدن در جهت حفظ تعادل نیز تلاشهایی صورت گرفته است که از جمله آنها Hemami (1976) و همکارانش هستند که با استفاده از تئوری کنترل پسخوراند مداری طراحی کردند که با استفاده از حل دینامیکی و سینماتیکی، گشتاورهای لازم برای حفظ تعادل را بدست می‌آورد و در مفاصل اعمال می‌کند. مدل استفاده شده برای دینامیک بدن انسان زنجیر سینماتیکی دو عضوی بوده است [5].

در تحقیقی دیگر (Hemami, Camana 1976) سعی شده تا با استفاده از پسخوراند کنترلر غیرخطی جوابهای قابل قبول تری برای گشتاورهای اعمالی در مفاصل بدست آید که تا حدودی در بهبود پاسخها و سازگاری با نتایج تجربی مؤثر بود [6].

نکته مشترک تمام این مدل سازیها و طرحهای مدل کنترلی در این است که برای تحلیل سیستم و بدست آوردن گشتاورهای لازم کنترل کننده اعمالی در مفاصل، در هر مرحله سیستم از نظر دینامیکی باید حل شده باشد و در مورد مدل های چند عضوی این محدودیت مستلزم حل معادلات دینامیکی سیستم با روشهای تکرار عددی مانند رانج کوتا، نیوتن-رافسون یا اویلر می باشد که موجب حجم بالای عملیات ریاضی و محاسبات عددی و درگیر شدن در پیچیدگیهای مدل دینامیکی است.

لذا در این مقاله سعی شده تا با استفاده از روشهای موجود در طراحی کنترلرهای فازی بدون درگیر شدن در حل معادلات دینامیکی کنترلی طراحی شود که با توجه به متغیرهای حالت مفاصل $(\theta, \dot{\theta})$ که با حساسه ها اندازه گیری می شوند گشتاورهای لازم برای پایداری و حفظ تعادل را با سهولت و سرعت بیشتری روی مفاصل بدست می دهد:

توصیف مدل دینامیکی

بیان شد که هرگونه تحلیل یا طراحی کنترلر وابسته به انتخاب یک مدل دینامیکی مناسب و تشریح خصوصیات آن است. در این مقاله با توجه به نتایج بدست آمده توسط Barin (1989) برای مدل کردن بدن انسان یک زنجیره چهارعضوی صلب لحاظ شده است که دارای چهار مفصل متناظر با مفاصل مچ پا، زانو، کمر، و گردن در بدن انسان می باشد. برای حفظ سادگی مدل تا حد امکان این اعضا دو بعدی فرض می شوند و حرکات دو نیمه بدن کاملاً متقارن فرض می شود لذا تمامی پارامترها در صفحه عرضی میانی (Sagittal) اندازه گیری و بیان می شوند. عضوهای زنجیره سینماتیکی مزبور که چهار عضو هستند هر کدام اندامی از بدن را مدل می کنند که عبارتند از ساق، ران، بالاتنه و سر که بوسیله مفاصل یک درجه آزادی لولایی به هم متصل شده اند.

می توان هر کدام از این مفاصل و عضوها را با متغیر کنترلی T وارد بر مفاصل انتهایی که مبتنی بر $(\theta, \dot{\theta})$ (متغیرهای حالت) آن مفصل بدست می آید کنترل نمود:

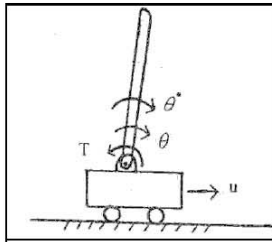
متغیرهای مفصلی $(\theta, \dot{\theta})$ در هر مفصل نسبت به وضعیت تعادل توسط حساسه ها اندازه گیری می شوند و وسایل اندازه گیری باید نسبت به حالت تعادل کالیبره شوند:

ضمناً همانطور که مشهود است T گشتاور کنترل‌کننده اعمالی روی هر مفصل است که با اعلام مقدار آن توسط کنترلر از طریق کاراندازها روی مفصل مدل اعمال می‌شود. این مسئله با دقت خوبی می‌تواند به چهار مسئله مشابه تجزیه شود و هر قسمت با کنترلی مستقل در نظر گرفته شود. در این صورت می‌توان حل این مسئله را با حل مسئله پاندول معکوس شبیه‌سازی نمود:

لذا مسئله اصلی در اینجا به حل مسئله کنترل یک پاندول معکوس می‌انجامد که بطور مشابه در این مسئله هم متغیرهای حالت $\theta, \dot{\theta}$ در مفصل یک درجه آزادی لولایی می‌باشد و متغیر کنترل‌کننده هم یا T گشتاور اعمالی روی مفصل و یا u سرعت پایه پاندول معکوس است. از نتایج بدست آمده توسط Yang (1990)، $\theta, \dot{\theta}$ مفاصل بدن در اثر اعمال اغتشاش (از پشت و در ناحیه کمر) استخراج گردید و با اعمال مدل پاندول معکوس برای هر عضو به استخراج T ، گشتاور اعمالی در مفاصل پرداختیم:

طرح کلی مسئله پاندول معکوس بصورت شماتیک در شکل (۱) آمده است:

شکل ۱- مدل دینامیکی پاندول معکوس

طراحی کنترلر فازی برای پاندول معکوس

همانطور که ذکر شد برای احتراز از ورود به حل دینامیکی و محاسبات مدلی ریاضی از رهیافت کنترل فازی به این مسئله می‌پردازیم. که در آن قواعد شهودی و تجربی دانش انسانی با انتقال به فضای ریاضیات بجای فرموله کردن رفتار سیستم برای کنترل و شناخت رفتار آن بکار می‌روند:

صورت‌بندی دانش تجربی بصورت پایگاه قواعد فازی

جالب توجه است که هر کودکی می‌تواند یک میله بلند را روی کف دست خود نگاه دارد و تعادل آن را حفظ کند بدون اینکه از معادلات دینامیکی و فیزیکی حاکم بر آن ساختار که شبیه پاندول معکوس است مطلع باشد. او با یک الگوریتم سعی و خطا و یک تجربه شهودی این پایداری را بوجود می‌آورد. دانش و الگویی را که آن کودک در کنترل تعادل میله بکار می‌برد نمی‌توان به فرم معادلات دیفرانسیل حرکت یا معادلات دینامیکی نوشت بلکه آن الگو قابل بیان توسط قوانین و قواعد کلامی می‌باشد و می‌دانیم که در فضای کلامی متغیرها مقادیر عددی و رقمی نمی‌پذیرند و مقادیر آنها همان لغات کلامی معمول هستند.

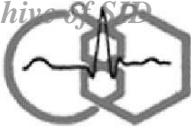
صورت‌بندی این قواعد برای مسئله پاندول معکوس توسط Yamakawa (1989) تشریح شده است و بنابر نتایج بدست آمده در تحلیل پایداری، پاندول معکوس بطور عام کنترل گردیده است [7].

در تشریح مسئله بیان گردید که متغیرهای این مسئله θ و T هستند بنابر دیدگاه سیستم فازی، اگر این متغیرها را متغیر کلامی فرض کنیم مقادیر اتخاذ شده توسط آنها نیز برخاسته از فضای کلامی گفتار است که با در نظر گرفتن امکان وجود θ و T در دو جهت مختلف و مشخص کردن آنها بصورت مثبت و منفی به شکل زیر بیان می‌شوند:

NS:	منفی کم	PS:	مثبت کم
NL:	منفی زیاد	PL:	مثبت زیاد
NM:	منفی متوسط	PM:	مثبت متوسط
		ZR:	تقریباً صفر

با توجه به مقادیر متغیرهای کلامی که بصورت فوق تعریف شد و بنابر دانش شهودی می‌توان پایگاه قواعد کنترلر فازی را به شکل هفت قانون زیر بیان کرد:

- (۱) اگر θ ، PM باشد و $\dot{\theta}$ ، ZR باشد آنگاه T ، PM است.
- (۲) اگر θ ، PS باشد و $\dot{\theta}$ ، PS باشد آنگاه T ، PS است.
- (۳) اگر θ ، PS باشد و $\dot{\theta}$ ، NS باشد آنگاه T ، ZR است.
- (۴) اگر θ ، NM باشد و $\dot{\theta}$ ، ZR باشد آنگاه T ، NM است.
- (۵) اگر θ ، NS باشد و $\dot{\theta}$ ، NS باشد آنگاه T ، NS است.
- (۶) اگر θ ، NS باشد و $\dot{\theta}$ ، PS باشد آنگاه T ، ZR است.
- (۷) اگر θ ، ZR باشد و $\dot{\theta}$ ، ZR باشد آنگاه T ، ZR است.

توصیف مجموعه‌های فازی

گام بعدی در مراحل طراحی کنترلر توصیف مجموعه‌های فازی مرتبط با مقادیر متغیرهای کلامی بصورت ریاضی است که این کار در سیستم‌های فازی بوسیله تعریف توابع عضویت برای مقادیر کلامی که عبارتند از PL, PM, PS, ZR, NL, NS, NM صورت می‌گیرد. برای ساده‌تر شدن روابط می‌توان دامنه طبیعی مقادیر θ و T را بین ۳ و ۳- در نظر گرفت و بعد با توجه به مقادیر، فرم تغییرات آن توابع را با ضرایب مناسب کالیبره کرد؛ لذا می‌توان توابع عضویت مقادیر مزبور، μ را مستقل از اینکه مربوط به θ یا T باشند بصورت زیر تعریف نمود:

$$\mu_{PS}(x) = \begin{cases} 0 & x < 0 \\ x & 0 < x \leq 1 \\ 2-x & 1 < x \leq 2 \\ 0 & 2 < x \end{cases}$$

$$\mu_{ZR}(x) = \begin{cases} 0 & x < -1 \\ x+1 & -1 < x \leq 0 \\ 1-x & 0 < x \leq 1 \\ 0 & 1 < x \end{cases}$$

$$\mu_{NS}(x) = \begin{cases} 0 & x < -2 \\ x+2 & -2 < x \leq -1 \\ -x & -1 < x \leq 0 \\ 0 & 0 < x \end{cases}$$

$$\mu_{NM}(x) = \begin{cases} 0 & x < -3 \\ x+3 & -3 < x \leq -2 \\ -1-x & -2 < x \leq -1 \\ 0 & -1 < x \end{cases}$$

$$\mu_{PM}(x) = \begin{cases} 0 & x < 1 \\ x-1 & 1 < x \leq 2 \\ 3-x & 2 < x \leq 3 \\ 0 & 3 < x \end{cases}$$

$$\mu_{PL}(x) = \begin{cases} 0 & x < 2 \\ x-2 & 2 < x \leq 3 \\ 1 & 3 < x \end{cases}$$

$$\mu_{NL}(x) = \begin{cases} 0 & x > -2 \\ -2-x & -3 < x \leq -2 \\ 1 & x < -3 \end{cases}$$

استخراج رابطه کنترلر فازی

حال مبنی بر پایگاه قواعد فازی و توصیف مجموعه‌های فازی به صورت ریاضی توسط

توابع عضویت باید یک رابطه تحلیلی برای کنترلر فازی بدست آوریم:

با استفاده از تعبیر مختلف برای توصیفات ریاضی فازی، ماشین‌های استنتاج فازی متفاوتی

بدست می‌آید که یکی از متداول‌ترین آنها ماشین استنتاج حاصل ضربی (Product Inference Engine)

است که با ترکیب آن با فازیگر یکه (Singleton Fuzzifier) و دفازیگر متوسط مرکزی (Center

Average Defuzzifier) رابطه کلی برای این کنترلر به شکل زیر بیان می‌شود:

$$f(x) = \frac{\sum_{l=1}^M y^l \left(\prod_{i=1}^n \mu_{A_i^l}(X_i) \right)}{\sum_{l=1}^M \left(\prod_{i=1}^n \mu_{A_i^l}(X_i) \right)}$$

که در آن A_i^l مجموعه‌های فازی دامنه ورودی و $\mu_{A_i^l}(X)$ تابع عضویت هر کدام از مجموعه‌ها، l شمارنده قواعد شرطی و M تعداد قواعد شرطی و n تعداد عبارات شرط می‌باشد.

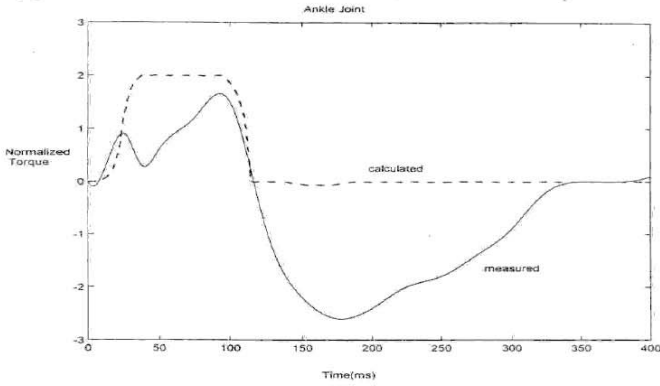
در مسئله مزبور با توجه به ورودیهای θ_2, θ ، $f(\theta_2, \theta)$ که همان T است محاسبه می‌شود. نتایج بدست آمده در بخش ارزشیابی عملکرد آورده شده است.

مقایسه پاسخ کنترلر با نتایج تجربی و ارزیابی عملکرد آن

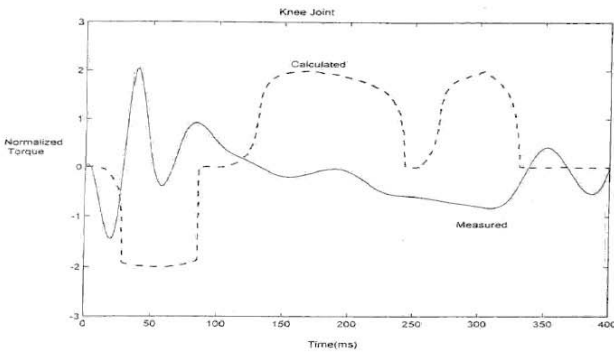
با استفاده از یک برنامه رایانه‌ای قواعد (۱) تا (۷) و مقادیر θ_2, θ را در روابط (۸) و (۹) برای کنترلر اعمال کردیم و در هر θ_2, θ خاص، از طریق رابطه کنترلر گشتاور T را در هر مفصل محاسبه نموده‌ایم.

با استفاده از الگوریتم پیشنهاد شده توسط Wang برای طراحی مجموعه‌های فازی و اختصاص توابع عضویت به آنها که در مراحل طراحی این کنترلر کاملاً رعایت شده است، بنابر قضیه‌ای که در ریاضیات فازی اثبات می‌شود پایداری کنترلر تضمین شده است. این پایداری بر اساس معیار پایداری ورودی-خروجی (Input-Output Stability) می‌باشد [8].

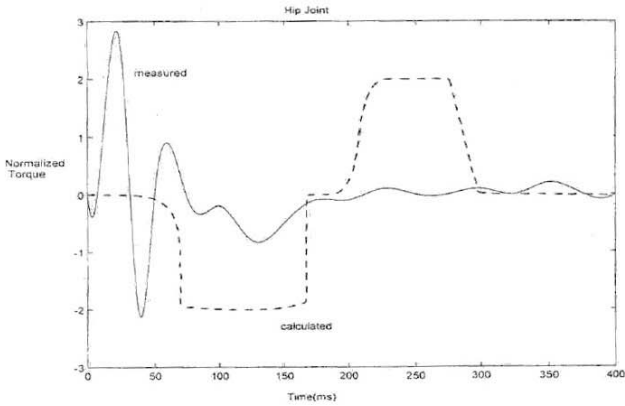
مقادیر گشتاورهای بدست آمده بصورت خروجی‌های کنترلر فازی در نمودارهای اشکال ۲ تا ۴ به ترتیب برای مفاصل مچ پا، زانو و ران با مقادیر تجربی بدست آمده توسط Yang (1990)، مقایسه گردیده‌اند. همچنانکه مشهود است روند کیفی تغییرات گشتاور محاسبه شده توسط کنترلر فازی تطابق خوبی را با مقادیر اندازه‌گیری شده نشان می‌دهد. در مفصل مچ پا کنترلر زودتر از بدن انسان نسبت به پایداری مفصل اقدام کرده (شکل ۲) در حالیکه در مفصل زانو (شکل ۳) و ران (شکل ۴) نسبت به عملکرد بدن تأخیر فاز نشان می‌دهد. دلیل این تأخیر در استراتژی کنترلر بدن است که بصورت مستقل در مفاصل عمل نمی‌نماید.

شکل ۲- تغییرات گشتاور اندازه گیری شده (خط پر) و گشتاور محاسبه شده توسط کنترلر فازی (خط چین) در طول زمان برای مفصل مچ پا

شکل ۳- تغییرات گشتاور اندازه گیری شده (خط پر) و گشتاور محاسبه شده توسط کنترلر فازی (خط چین) در طول زمان برای مفصل زانو

شکل ۴- تغییرات گشتاور اندازه گیری شده (خط پر) و گشتاور محاسبه شده توسط کنترلر فازی (خط چین) در طول زمان برای مفصل ران

نتیجه گیری

همانگونه که بیان شد رهیافت فازی علاوه بر ارضاء کردن شروط پایداری و سازگاری نسبی با نتایج تجربی مزیت‌های زیر را نیز دارا می‌باشد:

- سادگی مراحل طراحی و کم هزینه بودن آن
- سرعت در طراحی و عملکرد بخاطر وارد نشدن در پیچیدگیهای حل مدل دینامیکی
- محدودیت نداشتن صوری مدل زیرا به حل دینامیکی آن احتیاج نداریم و می‌توان در صورت لزوم از مدل‌های پیچیده‌تری استفاده کرد

از نتایج بدست آمده در این پژوهش نیز می‌توان استنتاج نمود که:

- با توجه به سطح زیر منحنی بطور کلی کنترلر انرژی بیشتری را برای متعادل کردن سیستم بدن صرف می‌کند (نسبت به عملکرد دستگاه عصبی)
- استراتژی کنترل در بدن انسان توسط مفاصل مستقل نیست و بسته به محل اغتشاش با ترتیب خاصی عمل می‌کند.

با توجه به نکات فوق می‌توان برای مطالعات دقیق‌تر و عمیق‌تر رهیافت‌های زیر را در پیش گرفت :

- استفاده از مدل‌های کاملتر سه‌بعدی
- استفاده از ایده سیستم‌های کنترل چندلایه که خود کنترلر فازی توسط یک کنترلر استاندارد (supervisory control) کنترل می‌شود

مراجع

1. Barin, K., " Evaluation of a generalized Model of Human Postural Dynamics and Control in the sagittal plane" ,Biological Cybernetics,1989,Vol.61,pp. 37-50
2. Nashner, L.M., "A model describing vestibular detection of body Sway motion",Acta. Otolaryngol.,Vol.72,1971,pp. 429-436
3. Camana, P.C.,Hemami, H., Stockwell, C.W., "Determination of feedback for human posture Control without physical intervention",J.Cybern.,Vol.7,1977,pp. 199-225
4. Yang, J.F., Winter, D.A., Wells, R.P., "Postural Dynamics in the standing Human",Biol. Cybern.,Vol.62,1990,pp. 309-320
5. Hemami, H.,Golliday C.L., "The inverted pendulum and biped stability",Math. Biosci.,Vol.34,1977,pp. 95-110
6. Hemami, H., Camana P.C., "Nonlinear feedback in simple locomotion Systems",IEEE Trans.,AC-Vol.212,1976,pp. 855-860
7. Yamakawa, T., "Stabilization of an inverted pendulum by a high-speed fuzzy logic Controller hardware systems",Fuzzy sets and systems,Vol.32,1989,pp. 161-180
8. Wang, L.X.,A Course in fuzzy systems and Control,Prentice-Hall,Inc.,1977